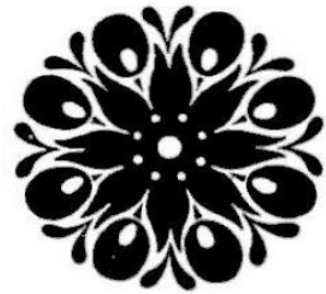

Nagyböjt II. hete

Vasárnap, C évben

Ter 15,5-12.17-18 ■ Fil 3,17-4,1 ■ Lk 9,28b-36

„Jézus kiválasztotta Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment velük a hegyre imádkozni.”

A múlt vasárnapi Evangéliumban a sátán vitte föl Jézust egy magas hegyre, most Jézus viszi oda tanítványait. A sátán a hegyről lefelé mutatott, és arra akarta csábítani Jézust, hogy a birtoklás szintjén valósítsa meg önmagát, Jézus viszont fölfelé, a hegy felé is magasabbra irányítja a tanítványok tekintetét, és a tiszta létezés világába helyezi őket. A sátán azt kívánta Jézustól, hogy leborulva őt imádjá, Jézus pedig Pétert, Jánost és Jakabot az Atya imáadására tanítja.

Az Atya imáadásának lényege a feltétlen bizalomban való teljes önátadás. Ezt a bizalmat törte meg bennünk az ösbűn, ezért újra kell tanulnunk. Tanulhatunk Ábrahámától, aki *hitt az Úrnak, Isten pedig beszámította ezt az ő megigazulására*. Tanulhatunk Mózesától, aki a törvényt képviseli, és Illéstől, aki pedig a prófétákat. Mind személyes életüknek, mind az általuk képviselt szentírási könyveknek az az üzenete, hogy Isten mindenhatóságában lehet megbízni egyedül, de ez a mindenhatóság a szeretet mindenhatósága. És tanulhatunk Jézustól, aki akár a pusztában, akár fenn a hegyen, akár a Getszemáni kertben az Atyára figyelt és belé kapaszkodott, és tökéletesen átadta magát neki. Arra kaptuk a Szentlelket, hogy mi is képesek legyünk hasonló önátadásra. Ennek az önátadásunknak lesz kifejezője Húsvét éjszakáján keresztségi fogadásunk megújítása.

A színeváltozásban azt nyilvánítja ki az Atya, hogy milyen dicsőségben lesz részük azoknak, akik őt Lélekben imádják, azaz teljes bizalommal átadják magukat neki. Ez árad ki lelkük mélyéből pszichéjükbe, verődik ki testükre, és ragyogja be környezetüket. Ezért valójában a színeváltozás hegye nem hely, hanem állapot. Lehet, hogy ebben a pillanatban éppen pusztaságban van a lelkem, magányban és megkísértettségben, lehet, hogy a színeváltozás ragyogó villámfényében, lehet, hogy hamarosan agóniám kezdődik. Mindegy: itt és most átélhetem a színeváltozás lényegét, a teljes ráhagyatkozást az Atya szeretetére. Az ő kezébe teszem le életemet, földi és örök sorsomat.

A mi hazánk a mennyben van – olvassuk a Szentleckében. Itt a földön nem verhetünk sátrat, nem táborozhatunk le a színeváltozás hegyén. De a bizalom kötelékeivel már most kezdetük kifeszíteni mennyei sátrunkat, ahol örökké az Úrral és az ő választottaival leszünk, már nem csupán szemlélőjeként, hanem részeseként annak a végső színeváltozásnak, melyben Urunk, Jézus *átalakítja gyarló testünket, és hasonlóvá teszi megdicsőült testéhez*.

Nagyböjt 2. vasárnap, C évben

Kezdőének:

Szívem rólad mondta: „Keressétek az ő arcát!” A te arcodat keresem, Uram. Ne rejtse el előlem arcodat! (Zsolt 26,8-9)

vagy

Irgalmasságodra gondolj, Uram, és könyörületre, mely öröktől való. Ne ujjongjon ellenség fölöttünk; szabadítsd meg, Istenem, népedet minden sanyarúságából. (Zsolt 24.6.3.22)

Könyörgés:

Istenünk, te megparancsoltad nekünk, hogy hallgassunk szeretett Fiadra. Táplálj minket szent igéddel, hogy megtisztult lélekkel, örvendezve szemléljük majd dicsőségedet. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

OLVASMÁNY Mózes első könyvéből

Ábrahám hitt az Istennek, Isten pedig szövetséget kötött vele, és megígérte neki minden áldását.

Isten egy napon kivezette Ábrahámot sátrából a szabad ég alá, és ezt mondta neki: „Nézz föl az égre, és számold meg a csillagokat, ha meg tudod őket számolni.” Majd hozzáfűzte: „Ilyen lesz a te nemzetséged.” Ábrahám hitt az Úrnak, Isten pedig beszámította ezt az ő megigazulására.

Majd ismét szólt Isten Ábrahámhoz: „Én vagyok az Úr, aki kihívtalak a káldeai Ur városából, hogy ezt a földet neked adjam birtokul.” Ábrahám így válaszolt: „Uram, Istenem, miből tudom meg, hogy birtokolni fogom azt?”

Erre Isten megparancsolta neki: „Hozz egy hároméves üszőt, egy hároméves kecskét, egy hároméves bakot, egy gerlét és egy galambot.”

Ábrahám odahozta neki ezeket az állatokat, majd középen kettévágta őket, és a szétvágott részeket egymással szemben helyezte el; a madarakat azonban nem vágta szét. Akkor ragadozó madarak szálltak a testekre, de Ábrahám elűzte őket. Amikor a nap lenyugodott, Ábrahám mély álomba merült, és félelmetes sötétség szállott rá.

Amikor a nap lenyugodott, és beállt a sűrű sötétség, füstölgő kemencéhez és égő fáklyához hasonló valami vonult végig a szétvágott darabok között. Azon a napon kötött az Úr szövetséget Ábrahámmal, és így szólt: „Utódaidnak adom ezt a földet Egyiptom patakjától egészen a nagy folyamig, az Eufráteszig.”

Ez az Isten ígéje.

Ter 15,5-12.17-18

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Az Úr az én világosságom, * és ő az én üdvösségem.** 1a. vers. (4. g tónus)

Előénekes: Világosságom és üdvösségem az Úr, * kitől félnék.

Az Úr életem oltalmazója, * kitől rettegnék.

Hívek: Az Úr az én világosságom, * és ő az én üdvösségem.

E: Uram, halld meg kiáltó szavamat, * könyörülj rajtam és hálgass meg engem.

Szívem rólad mondta: * „Keressétek az ő arcát!”

H: Az Úr az én világosságom, * és ő az én üdvösségem.

E: A te arcodat keresem, Uram, * ne rejtse el előlem arcodat.

Ne fordulj el haragodban szolgálótól, * segítségem te vagy, el ne taszíts.

H: Az Úr az én világosságom, * és ő az én üdvösségem.

E: Hiszem, hogy meglátom az Úr javait, * az élők földjén.

Remélj az Úrban, bátran cselekedj, * szíved legyen erős, **és** bízzál az Úrban.

H: Az Úr az én világosságom, * és ő az én üdvösségem.

Zsolt 26,1.7-8,9abc.13-14

Hosszabb forma:

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak a filippiekhez írt leveléből

A feltámadáskor Krisztus átalakítja gyarló testünket, és hasonlóvá teszi megdicsőült testéhez.

Testvéreim!

* Kövessétek a példámat mindnyájan! Nézzétek azokat, akik úgy élnek, ahogy példámon látjátok. Hiszen – mint már többször mondtam, most meg könnyek közt mondom – sokan úgy élnek, mint Krisztus keresztjének ellenségei. Végük a pusztulás, Istenük a hasuk, azzal dicsekszenek, ami gyalázatukra válik, és az eszüket földi dolgokon járatják.

* A mi hazánk azonban a mennyben van. Onnan várjuk az Üdvözítőt is, Urunkat, Jézus Krisztust. Ő azzal az erővel, amellyel mindent hatalma alá vethet, átalakítja gyarló testünket, és hasonlóvá teszi megdicsőült testéhez.

Ezért, szívből szeretett testvéreim, örömöm és koronám: így álljatok helyt az Úrban, szeretteim!

Ez az Isten igéje.

*Vagy rövidebb forma a *-ok közötti rész kimarad Fil 3,20-4,1*

Fil 3,17-4,1

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

A fényes felhőből az Atya szózata hallatszott: * „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!”

Vö. 2Pét 1,17 – 3a. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

Míg Jézus imádkozott, arca teljesen megváltozott.

Abban az időben Jézus kiválasztotta Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment velük a hegyre

imádkozni. Míg imádkozott, arca teljesen átváltozott, ruhája pedig hófehéren ragyogott. S íme két férfi beszélgetett vele: Mózes és Illés. Megdicsőülten jelentek meg, és haláláról beszélgettek, amelyet Jeruzsálemben kell majd elszenviednie. Pétert és társait elnyomta az álom. Amikor fölbredtek, látták dicsőségét és a mellette álló két férfit.

Azok már épp menni készültek. Péter akkor így szólt Jézushoz: „Mester, jó nekünk itt lennünk! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.” Nem tudta ugyanis, hogy mit mondjon. Közben felhő támadt és beborította őket. A felhőben félelem szállta meg őket.

A felhőből szózat hallatszott: „Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok.” Miközben a szózat hangzott, Jézus ismét egyedül volt. Ők pedig hallgattak, és senkinek sem árultak el semmit abból, amit láttak.

Ezek az evangélium igéi.

Lk 9,28b-36

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Pap: Kérjük, testvéreim, mennyei Atyánkat, hogy templomainkban gyakran átéljük a Táborhegyen megdicsőült Krisztus vigasztaló közelségét!

Lektor: 1. Add, Urunk, hogy templomaidból sugározzék áldás és kegyelem az egész világra!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Add, hogy Szentatyánkkal, főpásztorainkkal és papjainkkal együtt mindig odaadó lélekkel mutassuk be Fölségednek az újszövetség áldozatát!

Hívek: Kérünk téged . . .

3. Vezesd el az egyházakat a teljes egységre és a nemzeteket békés egyetértésre!

Hívek: Kérünk téged . . .

4. A szentáldozás kegyelmei erősítsék és vigasztalják gondokkal küzdő, rettegésben élő vagy bántalmakat szenvedő embertársainkat!

Hívek: Kérünk téged . . .

5. Egyházközségeink hívő népe vasárnapról vasárnapra a közösen bemutatott szent áldozatból merítsen erőt az élet küzdelmeihez!

Hívek: Kérünk téged . . .

Pap: Mindenható, örök Isten! Örvendeztesd meg lelkünket közelséged vigasztaló tudatával! Add, hogy hozzád mindhalálig hűségesek maradjunk, és az istenlátás örök boldogságában is részünk legyen! Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.

Felajánló könyörgés:

Urunk, Istenünk, tisztítson meg bűneinktől ez az áldozat: szentelje meg szolgálóid testét és lelkét, hogy méltó módon ünnepeljük meg Húsvét ünnepét. Krisztus, a mi Urunk által.

Prefáció:

az Úr színeváltozásáról

Az Úr legyen veletek.

H.: És a te lelkeddel.

Emeljük föl szívünket.

H.: Fölemeltük az Úrhoz.

Adjunk hálát Urunknak, Istenünknek.

H.: Méltó és igazságos.

(Mert) Valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk neked, mi Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten: Krisztus, a mi Urunk által.

Ő tanítványainak saját halálát előre megmondta, – a szent hegyen megmutatta NÉkik dicsőségének fényét. Így világossá tette számunkra, amit a törvény és a próféták tanúsága hirdet, hogy szenvedésére a feltámadás örök fénye virrad.

(És) Ezért a mennyei hatalmas angyalokkal együtt a földön mi is szüntelenül magasztalunk téged, – fölségedet Dicsérjük, és hangos szóval vég nélkül mondjuk: (zengjük)

Áldozási ének:

Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, őt hallgassátok! [\(Mt 17,5\)](#)

Áldozás utáni könyörgés:

Dicsőséges szent testedet és véredet magunkhoz véve hálát adunk neked, Urunk, mert már itt a földön mennyei ajándékaidban részesítesz minket. Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké.
